

EUROPOS PARLAMENTAS

2009 - 2014

Plenarinio posėdžio dokumentas

9.12.2013

B7-0566/2013

PASIŪLYMAS DĖL REZOLIUCIJOS

pateiktas siekiant užbaigti diskusijas dėl Tarybos ir Komisijos pareiškimų

pagal Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 2 dalį

dėl pasirengimo Europos Vadovų Tarybos susitikimui (2013 m. gruodžio 19–
20 d.)

(2013/2626(RSP))

Sven Giegold, Daniel Cohn-Bendit

Verts/ALE frakcijos vardu

RE\1012922LT.doc

PE525.625v01-00

LT

Susivieniję įvairovėje

LT

**Europos Parlamento rezoliucija dėl pasirengimo Europos Vadovų Tarybos susitikimui
(2013 m. gruodžio 19–20 d.)
(2013/2626(RSP))**

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo 2013 m. birželio 12 d. rezoliuciją dėl Europos demokratijos stiprinimo būsimoje EPS¹, į 2013 m. gegužės 23 d. rezoliuciją „Būsiami pasiūlymai dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų EPS klausimu: atsakas į Komisijos komunikatus“², į 2013 m. lapkričio 21 d. rezoliuciją dėl Komisijos komunikato „Ekonominės ir pinigų sąjungos (EPS) socialinio matmens stiprinimas“³;
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi ES institucijos ir valstybės narės labai stengiasi atstatyti finansinį patikimumą ir stabilumą, ypač priimdamos ir įgyvendindamos struktūrines reformas ir patvirtindamos naują ekonomikos valdymo sistemą; kadangi šiomis pastangomis turi sukurta tikra bankų sąjunga;
- B. kadangi siekiant ES didinti konkurencingumą, tvarumą ir sukurti daugiau darbo vietų reikia geriau koordinuoti ekonomikos politiką;
- C. kadangi Bendrijos metodas yra tinkamas sprendžiant ES ir jos valiutai iškilusius iššūkius;
- D. kadangi visi sprendimai turėtų būti paremti parlamentiniu tikrinimu ir atskaitomybe tuo lygiu, kuriame jie priimami;
- E. kadangi visiška pagarba ES teisei ir jos taikymas yra pagrindinis šios politikos elementas;
- 1. primena Europos Vadovų Tarybai politinį įsipareigojimą, kuriuo siekiama, kad iki dabartinės kadencijos pabaigos būtų sutarta dėl bendro pertvarkymo mechanizmo; ragina Europos Vadovų Tarybą pakartoti savo reikalavimą Tarybai, kad iki 2013 m. pabaigos turi būti sėkmingai užbaigtos derybos dėl Indėlių garantijų direktyvos ir atgaivinimo ir pertvarkymo sistemos;

Dėl EPS gilinimo

- 2. ragina Europos Vadovų Tarybą priimti politinį įsipareigojimą, susijusį su geresniu ekonomikos politikos koordinavimo teisės aktų rengimu, remiantis Sutartimis; tikisi, kad Parlamentas ir kitos ES institucijos iki dabartinės kadencijos pabaigos sutars dėl šio geresnio ekonomikos politikos koordinavimo pagrindinių ypatybių;
- 3. reikalauja, kad, remiantis minėtu geresniu ekonomikos politikos koordinavimu, teisės

¹ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0269.

² Priimti tekstai, P7_TA(2013)0222.

³ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0515.

aktas dėl konvergencijos gairių būtų priimtas taikant įprastą teisėkūros procedūrą ir kad apibrėžtu laikotarpiu skubiausioms reformos priemonėms būtų numatytas labai ribotas skaičius tikslų;

4. pakartoja savo reikalavimą, kad valstybės narės užtikrintų, kad jų nacionaliniai parlamentai apsvarstytų ir priimtų nacionalinių reformų programas, kurios turėtų būti parengtos remiantis minėtomis konvergencijos gairėmis ir patikrintos Komisijos; mano, kad tai labai svarbu siekiant stiprinti viso proceso nuosavybės teisę ir demokratinę atskaitomybę;
5. mano esant tinkama, kad valstybės narės įsipareigotų iki galo įgyvendinti patikrintas savo nacionalinių reformų programas; atsižvelgdamas į tai, siūlo, kad valstybės narės galėtų įsitraukti į konvergencijos partnerystę su ES institucijomis ir turėtų galimybę veiklai, susijusiai su reforma, gauti sąlyginį finansavimą;
6. primena, kad stipresnis bendradarbiavimas ekonomikos srityje turėtų būti vykdomas kartu taikant paskatomis pagrįstą mechanizmą; mano, kad bet koks papildomas finansavimas ar priemonės, kaip antai solidarumo mechanizmas, privalo sudaryti neatskiriamą dalį ES biudžeto, tačiau gali viršyti sutartas daugiametės finansinės programos (DFP) viršutines ribas;
7. primena, kad Sutartis dėl stabilumo, koordinavimo ir valdysenos (SSKV) turi būti integruota į ES teisę ne vėliau kaip iki 2018 m. sausio 1 d., remiantis jos įgyvendinimo patirties vertinimu, kaip nustatyta SSKV 16 straipsnyje;
8. primena pagrindinę savo poziciją, kad tvirtesnė EPS neturėtų skaldyti ES, o priešingai, turėtų skatinti gilesnę integraciją ir tvirtesnį valdymą, kurį savanoriškai galėtų taikyti visos ne euro zonos valstybės narės;
9. ragina Europos Vadovų Tarybą laikytis Europos Sąjungos Sutarties (ESS) 15 straipsnio 1 dalies;

Dėl gynybos politikos

10. atkreipia dėmesį į tai, kad pagal Sutartis ES tikslas yra skatinti taiką, savo vertybes ir savo tautų gerovę (ES sutarties 3 straipsnis) ir kad jos veiksmais tarptautinėje arenoje siekiama įtvirtinti ir remti demokratiją, teisinę valstybę ir žmogaus teises bei užkirsti kelią konfliktams ir stiprinti tarptautinį saugumą, atsižvelgiant į Jungtinių Tautų chartijos tikslus ir principus, taip pat į Helsinkio baigiamojo akto principus ir Paryžiaus chartijos tikslus; yra įsitikinęs, kad vykdant bendrą saugumo ir gynybos politiką (BSGP) siekiama šių tikslų; primena, kad ESS 42 straipsnio 1 dalyje apibūdinamos įvairios BSGP misijos, kaip antai bendros nusiginklavimo operacijos, humanitarinės ir gelbėjimo, karinio konsultavimo ir pagalbos, konfliktų prevencijos ir taikos palaikymo, kovinių pajėgų vykdomos krizių valdymo užduotys, įskaitant taikdarystę ir padėties stabilizavimą po konflikto;
11. primena valstybėms narėms, Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, Komisijai ir Europos gynybos agentūrai, kad praėjus daugiau kaip dviem dešimtmečiams po šaltojo karo (EGA) ir

turėjus galimybę naudotis palyginti dideliais nacionaliniais gynybos biudžetais, valstybės narės negalėjo įgyvendinti Helsinkio pagrindinių tikslų; todėl abejoja argumentu, kad dabartinis nacionalinių gynybos biudžetų mažinimas gali automatiškai sukurti BSGP pajėgumų spragas ir kad dėl nacionalinių gynybos biudžetų sumažinimų prie pajėgumų didinimo privaloma prisidėti iš ES biudžeto;

12. primena, kad ES biudžeto panaudojimas gynybos moksliniams tyrimams ar karinių prekių ir technologijų įsigijimui yra strateginė klaida, nes papildomų lėšų numatymas tik pratęstų dabartinius struktūrinius trūkumus, be kita ko, neveiksmingumą, dubliavimąsi, korupciją, fragmentiškumą ir nenaudingų karinių prekių ir technologijų įsigijimą; todėl ragina valstybes nares ir Komisiją susilaikyti ir nepradėti parengiamųjų veiksmų dėl mokslinių tyrimų, susijusių su BSGP;
13. pabrėžia, kad norint užtikrinti karinių operacijų sėkmę reikia aiškiai nustatyti vadovavimo ir kontrolės funkcijas; ragina įsteigti nuolatinio karinių operacijų planavimo ir vykdymo centrą; apgailestaudamas pažymi, kad šiuo klausimu nedaroma pažangos ir kad sulaukta gana didelio kai kurių valstybių narių pasipriešinimo; ragina Europos Vadovų Tarybą paskatinti Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę teikti pasiūlymus, skirtus visiškai įgyvendinti Lisabonos sutarties nuostatomis, ypač susijusioms su pradiniu fondu (ESS 41 straipsnio 3 dalis), kurias taikant ankstyvi ir tinkami ES lygmens veiksmai būtų mažiau priklausomi nuo pavienių valstybių narių;
14. ragina valstybes nares iš esmės didinti savo bendradarbiavimą ir koordinavimą tais gynybos aspektais, kurie susiję su efektyvia BSGP; ragina valstybes nares numatyti kur kas platesnius užmojus, susijusius su susiejimo ir dalijimosi procesu;
15. ragina valstybes nares gerinti gynybos srities teisės aktų įgyvendinimą, kaip siūloma Komisijos komunikate „Konkurencingesnio ir veiksmingesnio gynybos ir saugumo sektoriaus kūrimas“ (COM(2013) 0542), ir kartu siekti palaipsniui panaikinti kompensacijas; ragina valstybes nares pasinaudoti artėjančiu Direktyvos dėl viešųjų pirkimų gynybos srityje (2009/81/EC) persvarstymu ir taip pat apsvarstyti tarpvyriausybines prekybas;
16. abejoja dėl vartotojų bendrijos, skirtos dabartiniam naudojimui ir naudojimui artimiausioje ateityje, sukūrimo ir programos dėl Europos vidutiniame aukštyje ilgą atstumą skrendančių (angl. *medium-altitude long endurance*, MALE) nuotoliniu būdu pilotuojamų orlaivių sistemų (RPAS) parengimo 2020–2025 m. laikotarpiu; ragina valstybes nares susilaikyti ir nedidinti ES lygmens bendradarbiavimo nuotoliniu būdu valdomų lėktuvų (RPAS) srityje; taip pat apgailestauja, kad ES lygmeniu visiškai nediskutuojama dėl ES normų, kurios turėtų būti taikomos vykdant ginkluotų ir neginkluotų nuotoliniu būdu valdomų lėktuvų mokslinius tyrimus, kuriant šiuos lėktuvus, įsigyjant, naudojant ir eksportuojant; ragina visas valstybes nares užtikrinti, kad būtų viešai paskelbtas nuotoliniu būdu valdomų lėktuvų naudojimo teisinis pagrindas, veiklos atsakomybė, tiksliniai kriterijai, jų poveikis, informacija apie tariamus pažeidimus, tyrimus ir baudžiamuosius persekiojimus, ir užtikrinti, kad nacionalinio saugumo sumetimais nebūtų pagrindžiamas šio tipo statistinių ir svarbiausių metodologinių duomenų neskelbimas;
17. ragina, atsižvelgdamas į Europos gynybos strateginę svarbą ir į iššūkių, su kuriais

susiduria Sąjunga, mastą, valstybių ir vyriausybių vadovus 2015 m. gruodžio mėn. peržiūrėti pažangą, padarytą įgyvendinant 2013 m. gruodžio mėn. Tarybos išvadas, remiantis Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotojos pateikta įgyvendinimo ataskaita;

o
o o

18. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Europos Vadovų Tarybai ir Komisijai.